

Vasas Tamás

Egy terület foglalása

/genezis/

rég volt már, hogy csak úgy cél nélkül
felszállt a szentendrei hévre.
nincs többé tajték benne.
napról napra *einstanddá* lesz minden.
és akkor már hova tovább,
amikor még a recepteket is
összekeveri a patikában.

/exodus/

volt asszonya is. saját bordája.
hétvégére néha kirántotta.
régi *blitzkrieg* ez, már elvonult
a front és a vihar.
a szomszéd főztje mindig zöld.
borsó vagy spenót.
néha forró lében vadasba,
gőzölgő serpenyőbe álmodja magát.
vagy a hideg párnába fúrja a tekintetét
és vekkeréleteket horkol át.

VASAS TAMÁS (1989) költő, slammer, rajzoló. Kötete: *Stílusgyakorlatok a kiábrándulás nyelvtanára* (2020, Napkút Kiadó).

/leviticus/

mert nem is kellett ez a föld igazán.
de ha végül így alakult, mert így alakult,
csak egy holdat jelölne ki végre.
vagy kettőt. ha bírná és értené
a mérnöki munkát, felöntené a gátakat,
megerősítené a falakat, de még csak
a tervrajzokkal, a vázlatok papírjaival
legyezgeti magát.
a telken kell egyedül túlélnie
még jó pár évszak kánikulát.

/numeri/

miféle nők járnak erre.
ő biztosan nem állt szóba velük.
mit képzelnek, így strichelni,
hogy a vén bolondnak valamelyik
majd biztosan eladja magát.
egy család készül ide. házat épít.
pont ott fogja felsérteni a térdét
az első meg nem született unokája,
ahol most meglazítja azt a magassarkú
szandált, hölgyem. „akkor legyen.
mégis öregszem.”

/deuteronomium/

biztos, hogy nem kőműves volt előző életében.
ócskaság. bár ne is tanult volna meg olvasni.
az ő háza nem épül, itt aztán üvölthetnék
jerikó ostromlott falát.
ledőlne talán egy fölbe szúrt ásó,
ez a legtöbb, ami esélyes.
ma sem jön senki. tényleg öregszik.
nem is... inkább öreg már.